

Nogle ere magelige af sig, Andre ikke, Nogle se mere paa at samle Penge ved at gjøre en Del mere Arbejde, Andre se mere paa at have det mageligt, om det ogsaa skal koste nogle Skilling mere; dette finder Sted i alle Forhold ogsaa for disse Embedsmænds Bedkommende, og derfor kan man ikke som Regel gaa ud fra det, som den ærede Minister her nævnte. Svad der imidlertid er sikkert, er, at en ældre Mand, efterhaanden som Alderen kommer og trykker ham, aldrig vil kunne komme ud af det under almindelige Forhold med det Personale, som en yngre og rasere Embedsmand kan komme ud af det med; der maa tages et Hensyn. — Den ærede Minister vilde ikke ganske erkjende den Betragtning, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjærring) angaaende Jasskættelsen af Vederlag for Kontorhold og dette Vederlags Natur. Denne Betragtning er imidlertid fulgt helt igjennem, og jeg tror ogsaa, at det er Noget, der ligesom ligger i Forholdene. Loven, der giver Bestemmelser om dette Kontorholds Jasskættelse, siger jo udtrykkeligt, at det skal revideres hvert 5te Aar og søier til „og skal en Embedsmand finde sig i de Forandringer, der i denne Revision maatte forekomme“. Det er her altsaa ligesom forudsat, at man kan komme til baade at forhøje og nedsætte, uden at Embedsmanden har nogen Ret til at kræve sig disse Vederlags Størrelse en Gang for alle fastsatte, saaledes som hans Optegnelser vise med Hensyn til, hvad han har brugt, idet han ifølge Loven skal finde sig i de Forandringer, der maatte forekomme. Dernæst vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa en Vanskelighed, der vil ligge i saaledes uden videre at anerkjende den ærede Ministers Formening som den veiledende. Det er vistnok meget viseligt indrettet, saaledes som det er med den Bestemmelse, jeg nævnte; thi skulde man anse det for i Reglen givet, at en Embedsmand skulde have Vederlag for, hvad han brugte, frygter jeg for, at vi for flere Embedsmænds Bedkommende efterhaanden vilde komme til at yde mere og mere hvert 5te Aar, da der altid vil være en Fristelse for flere Embedsmænd til at tænke som saa: Om Du ogsaa giver noget mere i disse Aar, faar Du det godtgjort igjen ved den følgende Revision, og Du kan saa vente at komme høiere og høiere op med disse Kontorholdsvederlag. Ved disse Kontorholdsvederlag er det meget vanskeligt at ramme det Rette, og Ingen af os, hverken Ministeren eller Udvalget, tør paaftaa, at man rammer det Rette, fordi det Hele er en Skjønssag. Sandsynlighed for at træffe det Rette er der imidlertid, naar de samme Medlemmer, forsaavidt som de vedblive at sidde som Medlemmer af Thinget, hvert Aar blive brugte som Medlemmer af Udvalget, og naar disse Medlemmer, som naturligvis se Sagerne noget forskjelligt, med et forskjelligt Syn, komme med eenstemmige Indstillinger — og det er en meget

stor Sjalbenhed, at der kommer Indstillinger fra Flertallet og Mindretallet med Hensyn til denne Sag. Jeg vil ikke lægge Vægt paa, at det er flet her, da det ikke har nogen Betydning, efter som Uenigheden kun dreier sig om 20 Rd. meer eller mindre. Styrken ligger imidlertid deri, at det er de samme Mænd, der Aar ud og Aar ind have behandlet disse Sager, og at deres Indstillinger have foreligget med Enstemmighed. Derved er man kommen til at træffe det Rette saa nær, som det er muligt, og jeg skal lige over for den ærede Minister sige, at vi tidligere have i Udvalget haft Leilighed til at erkjende, at Justitsministeriet er kommet til virkelig næsten helt igjennem at betragte Sagerne saaledes, at der ikke bliver saa meget at gjøre for Udvalget, som der tidligere har været. Jeg skal erkjende, at det Samme er Tilfældet her, at Justitsministeriet allerede har anstillet en saadan Kritik med Hensyn til de forskjellige Oplysninger, at man maa indrømme, at Justitsministeriet har gjort Sit. Hvis dette ikke var saa, vilde Forslagene have været nogle flere, men det er som sagt en Skjønssag fra begge Sider, og jeg mener, at det er dette, der taler for Udvalget, at dets Udtalelser ere de samme det ene Aar efter det andet, og at dets Indstillinger ere fremkomne med Enstemmighed.

Justitsministeren: Blot en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager), som jeg glemte at gjøre før. Naar jeg ikke nærmere besvarede det Spørgsmaal, som han rettede til mig, var det, fordi jeg ikke aldeles nøie i dette Dieblik erindrede, hvorledes det forholdt sig med de foregaaende Jurisdiktionsforandringer. Ikke blot er der lagt et Sogn fra Nørreherred til Ulfborg-Hindherreder, men der er foretaget andre Omflytninger mellem Ulfborg-Hindherreder og en nordligere liggende Jurisdiktion. Jeg kan kun sige, at jeg efter de Overveielser, der ere anstillede i denne Anledning, er kommen til det Resultat, at Omflytningerne ikke kunne siges i nogen betydelig Grad at have haft Indflydelse paa de forskjellige Jurisdiktions Forretningers Omfang, og at der forsaavidt ikke af den Grund var nogen Anledning til at foretage nogen Forandring i Bestemmelserne om Kontorholdsvederlagenes Størrelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1, af Justitsministeren (tiltraadt af Udvalget):

§ 4de Linie forandres „1,278“ til: „1,361“.

vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.